

Druk van alle kanten

2018 is Israëls jubileumjaar. De Joodse staat viert haar 70-jarig bestaan. Kijkend naar wat er in die 70 jaren gebeurd is, is dat een wonder. Dat de staat Israël in 1948 werd gesticht en sindsdien is blijven bestaan, is nauwelijks te bevatten. De inwoners van het kleine land, ingeklemd tussen moslimlanden waar extremistische krachten zich dikwijls roeren, hebben de afgelopen decennia moeten leren om te leven met oorlog en dreiging. Velen in Israël weten de dichtstbijzijnde schuilkamer net zo goed te vinden als hun eigen woonkamer.

De druk op Israël – land, volk en staat – neemt onmiskenbaar van alle kanten toe. Wie het nieuws volgt, merkt dat de Joden en de Joodse staat wereldwijd te maken hebben met aversie en vijandschap.

Media

Een voorbeeld: in het voorjaar kwam 'onze' NOS met een video over het ontstaan van de staat Israël. Meteen moest het CIDI (Centrum Informatie en Documentatie Israël) in actie komen om enkele flinke onjuistheden tegen te spreken. Bovendien werd cruciale informatie door de NOS weggelaten. Anders dan bij de NOS in beeld kwam, gaat de geschiedenis van het volk Israël in het land Israël duizenden jaren terug. Dat valt niet te ontkennen of te negeren. Talloze archeologische vondsten bevestigen steeds weer wat in de Schriften geschreven

staat: Gods volk leefde in het beloofde land. En hoewel er veel Joden in de diaspora terecht kwamen, bleven kleine aantallen in Israël achter. De band tussen volk en land is nooit weggeweest. Hier komt bij dat in de Joodse liederen en gebeden de geestelijke band met het beloofde land en Gods stad Jeruzalem nooit is losgelaten, maar altijd is doorgegeven: 'Volgend jaar in Jeruzalem!'

Nu gaat het er mij niet zozeer om dat de NOS verkeerde informatie gaf en cruciale feiten weglief. De omroep heeft naderhand namelijk een en ander rechtgezet. Het gaat er wel om dat de media Israël vaak tekort doen.

Israël in het vizier van de VN

Antisemitisme

De druk op Israël wordt in het 'beschaafde Europa' tastbaar in een groeiend antisemitisme. Dat is uit verschillende onderzoeken gebleken. Joden voelen zich in 'moderne landen' als Duitsland, Spanje, Frankrijk, Zweden, Polen, Groot-Brittannië en Nederland steeds minder veilig. In

Lieuwejan van Dalen

de Verenigde Staten blijft de trend van toenemende Jodenhaat helaas niet achter. Antisemitisme is een enorm probleem – een veelkoppig monster dat nu weer hier, dan weer daar om zich heen bijt.

Verenigde Naties

Ook de koepelorganisatie van de Verenigde Naties oefent druk uit op Israël. Kort geleden schreef SGP-leider Kees van der Staaij hierover: 'De cijfers spreken boekdelen. Tijdens de 72e zitting in september vorig jaar werden er 28 resoluties aangenomen tegen andere landen. Maar liefst 21 daarvan richtten zich tegen Israël. Als het in de rest van de wereld nu pais en vree was, zou dat misschien nog enigszins te begrijpen zijn. Maar de werkelijkheid is dat de wereld momenteel bloedt uit duizend wonden en dat er overal vele duizenden doden vallen. Deze eenzijdige benadering, omwille van landen waar zelfs de meest elementaire mensenrechten met voeten worden getreden en waar het stukken minder goed gesteld is dan in Israël, is de onbeschaamdheid ten top' (*Reformatisch Dagblad*, 22 september 2018). Israël wordt met een andere maat gemeten!

De vraag is: wat doen wij en wat doen onze kerken? Kijken wij zwijgend toe? Of stáán wij voor de onopgeefbare band met Israël? <

Ner Tamid

De Ner Tamid is het 'eeuwige licht' dat doorgaans voor of boven de heilige Ark brandt, hier in de blauwe synagoge in Safed. Het is een herinnering aan de zevenarmige kandelaar die voorheen in de Tempel stond. Het licht symboliseert het licht van de Tora (zie Psalm 119:105) en weerspiegelt de aanwezigheid van de Eeuwige tijdens gebed en studie in de synagoge. Bovendien is het ook de naam voor het licht dat men aansteekt op de jaarlijkse gedenkdag van iemands overlijden, de zogenaamde Jaartijd, en dat vierentwintig uur blijft branden. <

Joodse symbolen